

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رفع موانع ایجاد شده توسط استعمارگران در راه برگشت خلافت

مترجم: تمیم افشار

سقوط خلافت برای قدرت‌های استعماری کافی نبود؛ آن‌ها خواستند این موضوع را که دیگر هرگز خلافت در بین مسلمانان ظهور کرده نتواند، حتمی کنند. برای بازتاب صدای امت به‌خاطر رخداد مهم سقوط خلافت، به یادآوری این واقعه‌ی تاریخی و به‌خاطر آوردن روزهای سیاهی بیست‌وششم، بیست‌وهفتم و بیست‌وهشتم ماه رجب ضروری است. امت به‌یاد می‌آورد که چگونه دشمنانش، انگلیس و فرانسه یک بازی محوری را برای از بین بردن خلافت و تقسیم سرزمین‌های اسلامی بین خودشان، انجام دادند. مهم‌تر از همه این‌که انگلیس برنامه‌های سیاسی‌اش را برای از بین بردن خلافت توسط عامل پرورش‌یافته‌اش مصطفی‌کمال انجام داد. در سوم مارچ ۱۹۱۲م (۲۸ رجب ۱۳۴۲ ه.ق)، مصطفی‌کمال با استفاده از تمام نیرو و تهدیدکردن مخالفین سیاسی‌اش، توانست سند الغای خلافت را به‌دست آورد، که به موجب آن سقوط کامل خلافت انجام شد، آن‌ها اهداف خود را به‌دست‌آورده و ترکیه را من حیث یک دولت سیکولر معرفی کردند.

سقوط خلافت برای قدرت‌های استعماری کافی نبود. آن‌ها می‌خواستند این موضوع را حتمی‌کنند که دیگر هرگز در بین مسلمانان خلافت ظهور کرده نتواند. لورد کورزن گفت: «ما باید تمام چیزهایی را که موجب اتحاد اسلامی بین اولاد مسلمانان خواهد شد، از بین ببریم. قسمی که هم‌اکنون ما به خلافت پایان بخشیدیم، بناءً ما باید مطمئن باشیم که دیگر اتحادی در بین مسلمانان ایجاد نخواهد شد، خواه اتحاد فکری باشد و یا فرهنگی.» از زمان سقوط دولت اسلامی، استعمارگران پافشاری بیشتری کردند تا موانعی را در راه تأسیس دوباره‌ی دولت اسلامی ایجاد کنند. آن‌ها بعد از حذف خلافت از نقشه‌ی جهان، تمام نیروی خود را برای جلوگیری از تشکیل دوباره‌ی آن، متمرکز کرده‌اند. آن‌ها شماری از موانع ذیل را در راه تأسیس دوباره‌ی خلافت ایجاد کردند:

1. معرفی مفاهیم غیراسلامی در جهان اسلام مانند؛ وطن دوستی، ملیت گرایی، اشتراکیت و سیکولریزم (دنیویت). استعمارگران حرکات سیاسی را حمایت و تشویق می کردند که بر مفکوره های فوق الذکر استوار بود.
 2. وضع نصاب تعلیمی ترتیب شده توسط قدرت های استعماری که ۸۰ سال دست نخورده باقی مانده و از آن جوانان زیادی فارغ التحصیل شده اند. تعلیم در این مراکز تعلیمی مستقیماً متناقض با اسلام به پیش می رفت.
 3. وضع حکومت هایی بر سرزمین های اسلامی که به اساس سیکولر تأسیس شده بودند، تطبیق یک ایدیولوژی سرمایه داری و یک نظام دموکراتیک را بالای مردم به عهده داشتند، پیمان های سیاسی قوی با کشورهای غربی داشتند و بر نشنلیزم استوار بودند.
 4. فشار اقتصادی بالای جهان اسلام، توسط حکومت ها و کمپنی های غربی، چنان که مردم مجبور بودند فقط و فقط به سیرکردن خود و فامیل خود تمرکز کنند، حال آن که از نقش و هدف استعمارگران غافل بودند.
 5. ترویج اندیشه ی تقسیم جهان اسلام به اطراف مرزها و قلمروهای مورد نزاع، چنان که مسلمانان دائماً با موضوعات بسیار کوچک گرفتار باشند.
 6. ایجاد سازمان های مانند: مجمع عرب و کمی بعدتر سازمان کنفرانس کشورهای اسلامی (OIC)، که علاقه به اسلام را رقیق ساخت و تفرقه بین جهان اسلام ادامه یافت، تا زمانی که حقیرانه از حل یک مشکل یا موضوع بسیار کوچک ناکام می ماندند.
 7. تحمیل یک دولت خارجی (دولت یهود)، در قلب سرزمین های اسلامی طوری که بتواند حمله ی قدرت های غربی بالای مسلمانان بی دفاع را رهبری نماید و افسانه ای ضعف و زیردستی مسلمانان را دایمی بسازند.
 8. نصب حاکمان مستبد در سرزمین های اسلامی، که وفاداری به بادهای غربی شان یگانه دغدغه ی شان باشند و کسانی که بالای امت ظلم و تعدی کنند؛ در حالی که آن ها از امت نبوده و از امت نفرت دارند، به همان اندازه ی زیاد که امت از آن ها نفرت دارد.
- هرچند با وجود این موانع، دسیسه ها و پلان های استعمارگران، تأسیس دوباره ی خلافت، باردیگر یک واقعیت برای جهان اسلام است. در سالگرد سقوط خلافت، برای عکس العمل به وضعیت فعلی مسلمانان، ما باید از این فرصت استفاده کنیم و اطمینان داشته باشیم که فقط کارکردن برای آوردن دوباره ی خلافت، ما به راستی می توانیم به موفقیت این دنیا و دنیای بعدی دست یابیم.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾

[نور: 55]

ترجمه: الله (سبحانه و تعالی) به کسانی از شما که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند، وعده داده است که در روی زمین جانشین دیگران شان کند، هم چنان که مردمی را که پیش از آن ها بودند، جانشین دیگران کرد و دین شان را -که خود برای شان پسندیده

است- استوار سازد، و وحشت‌شان را به ایمنی بدل کند؛ مرا می‌پرستند و هیچ چیزی را با من شریک نمی‌کنند و آن‌ها که از این پس ناسپاسی کنند، نافرمان‌اند.

نویسنده: ثریا امل یسنا

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۷ رجب ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۴ اپریل ۲۰۱۸ م